PI-TROPPEN

– EN ENTREPRENØR UNDER PRIMITIVE FORHOLD

Joda, Pi-troppen kan gå under den betegnelsen, for her i Libanon så fungerer ikke alt like greit som det ville gjort hjemme. Når man tar det lille utstyret man har i betraktning så er det ikke mye å skryte av, rørleggeren strever med sine rør og koblinger, snekkeren har matrialer som kun egner seg som peisved, faktisk veldig god peisved, og mureren lurer på hvor sveiva til blandemaskinen er. Brannlaget har vel enda ikke hatt skikkelig brannberedskap. Alt er ikke tipp topp, men vi har da overlevd.
Men nå skal vi ikke beklage oss så mye over det, vi sitter igjen med et halvår full av opplevelser, selv om det for mange ikke føles slik. For som kjent så har vel mange vært mer opptatt av å telle dager, jeg vil herved gi en stor honnør til bergenserne som har vært utrolig flinke til å minne oss på hvor mange dager vi har igjen. Ikke har de bare vært flinke til å telle, men de har også vært utrolig flinke til å minne oss på hvor fælt vi eller rettere sagt de har hatt det.

Krigen i Libanon har vel satt sterke spor i oss alle, det er vel ikke til å komme i fra at all skytingen og bombingen har holdt oss våkne mang en natt, vil vi noen gang komme til å fungere normalt etter dette?

Jeg bare spør, for det vanlige bråket har vel ikke gjort størst inntrykk, det er vel noe annet med den bombingen Op-Framnes har meldt om i østre del av pi-bar AO. Det er rart at vi ikke fikk kraftig motild fra Hygienelaget, kanskje like greitt for per dato vet vi ikke hva utfallet ville blitt.

Naturen her nede har også vist seg fra sin beste side, slanger og kryp i alle fasonger og størrelser, her skal man jo helst riste sengetøy og klær før man tar det nærmere i betraktning. Spesielt interessent var det å se hvordan hønene oppførte seg i full vårløsning, bare det å se hvordan høna elget seg inn på sin utvalgte verpesyk som bare det moret oss veldig. Jeg er sikker på at jeg kunne skrevet en doktorgrad om akkurat hønas liv, men ikke her, dere skal spares for det.

En annen utvikling man er med på å oppdage er hvordan Ola soldat ganske kjapt forvandles til den største feltgrisen verden har sett. Jeg sier bare til dere kjærester og ektefeller og andre tilhørende som måtte lese dette, tro ikke det beste om deres kjøre. For makan til kroppslige lyder har jeg ikke i alle mine leveår hørt, her er det lyder både oventil og nedentil, ja rett og slett fri eksos. det er tydelig at Ola soldat slår seg totalt løs når han er utenfor sine vanlige naboforhold og gir en lang marsj i sine nye naboer.

Åssen gjør vi dette a'.

«Ingeniøren» forklarer!

Kaffepause, kanskje det vi er mest kjent for.

Sjefskokken i aksjon.

Men tilbake til hendelsene her nede, det er vel ikke til å komme fra et man har vært vitne til en god latter i løpet av tiden her nede. Enkelte har fått malt rommet sitt i sine egne utvalgte farger, andre har fått svidd av skoa sine, noen har vel blitt spøkt litt ekstra med. Men når alt kommer til alt så har vel ingen «Hard feelings» ovenfor hverandre hvis så skulle være så håper jeg dere har gjort opp før dere sa farvel.

Da benytter jeg anledningen til å takke for et fint halvår, takk til hver enkelt med det dere har bidratt med når det gjelder spøk og alvor, vitser og historier, surmuling og latter. Og oppfordrer alle til å takke hverandre, og ønsker alle lykke til med det dere har tenkt å drive med i fremtiden. Alle nevnt ingen glemt.

–kvist

SAMBANDSTROPPEN

Deler av Sambandstroppen og forpleining sammen med fire av sine hangarounds, IRMA 1000.

Sambandstroppen kontingent 34 besto av mange rekap´er blant befal og soldater. Det kom også mange friske og ville tilskudd ifra Norge. Alle var en garvet elite som sørget for fullt pulver i Refs Bar. Troppsassistent Nødtvedt sørget for et rikholdig utvalg i baren, og løste alle problemer av praktisk art som oppstod i Sambandstroppens AO. Troppen besto av film, sport, musikk og HIFI-friker. Bl.a. satte troppen ny rekord for antall bestilte CD´er ifra Norge i en og samme bestilling, nemlig NOK 30 005,-. Vi kjøpte Doxa, Electrocompaniet og Harman Kardon forsterkere, og diverse annet snacks. Damer som ikke tenner på slikt utstyr, utgår med skyhøye kneløft for Sambandstroppen. Unntak: Helena Christensen, Wiona Ryder, Pamela Anderson, Cindy Crawford, Vendela og... og...

Torvaldstyrken var bataljonens mest operative og fryktede enhet i Norbatt. De disponerte bl.a. en P4 med 12,7 mm for øyeblikkelig utrykking. Fenrik Tommy Hansen og Serjant Morten Holmen var Torvald´s militære og åndelige ledere. Korporal Roger Svåsand var bataljonens mobile OP, og innmeldte

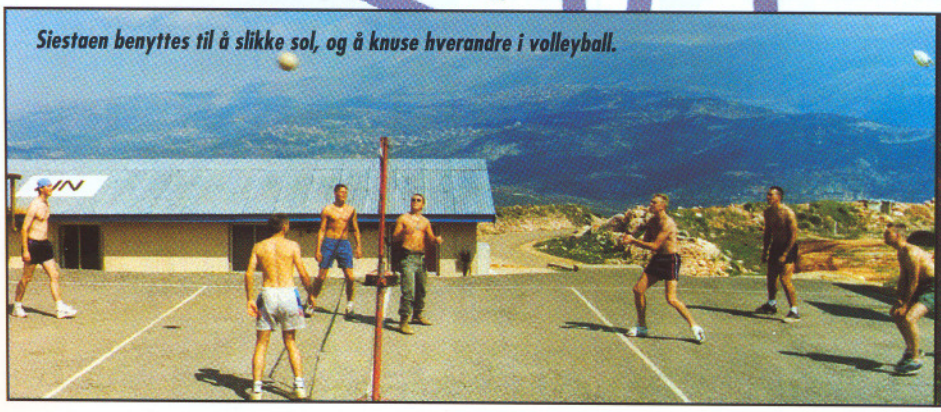

Siestaen benyttes til å slikke sol, og å knuse hverandre i volleyball.

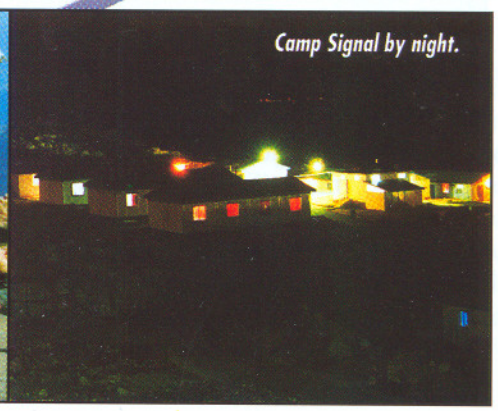

Camp Signal by night.

NORBATT XXXIV

TEKST:
CPL HANS OLAV
KIRKNES
PIO-ASS

Ahh.. Snart sommer, en kald pils bak Refs Bar, mai 1995.

Foto-Bang en tidlig kveld, mens han fortsatt hadde rent sengetøy.

avfyringer og nedslag ofte til 9, fem minutter før hendelsene skjedde. Kaptein Skaaden plaget både troppen og IRMA 1000 med gufne historier, NK Tor Egil Hansen fortalte groviser og lo mest selv. Begge er to lovende poder fra norges land, som kunne ha hatt en stor idrettskarriere foran seg, NOT! Vi må også nevne Korporal Arne Isaksen, en FN-veteran i verdensmålestokk, en teknisk begavelse på TV, HIFI og radiostyrte biler. Videre hadde vi 2 x Tone i troppen som aldri lot seg målbinde, ikke sant Sukker?
Sambandstroppen kontingent 34 har styrt VX-Norge, lagt linjer, har vært de eneste med full kontroll på ekspedisjonen og BN-bygget forøvrig, vi har reparert sambandsutstyr og vært svært aktive på Radio Norbatt. Ikke minst har Torvaldstyrken rykket inn når BMR har trukket seg ut av farlige situasjoner. Sambandstroppen kontingent 34 takker for seg og sier: Keep on rockin'!

P.S. Fjordhingsten takker Helena Christensen for inspirasjon til mange livlige drømmer og fantasier.

Fenrik Hansen har nettopp gitt Fredrik Johnsen et ytterst farlig Torvaldoppdrag. Roger Svåsand har som vanlig full kontroll.

Kaptein Skaaden monstrer Torvald-styrken.

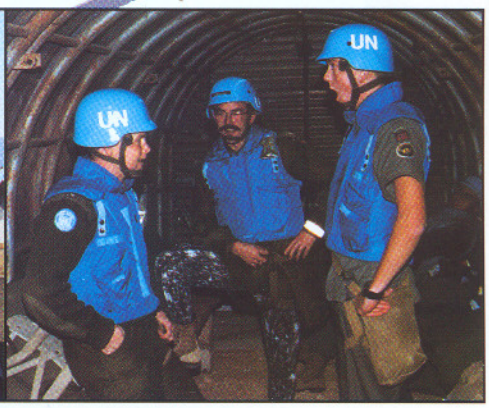

Bataljonens Mobile Reserve, Kont. XXXIV

En tropp som bærer preg av å være sammensatt av de forskjelligste mennesker, fra sør og nord, og fra Bergen. Kavalerister, infanterister og faktisk også et påheng fra flyvåpenet.
Lag 1 under ledelse av Fenr. Birkeland («Han var høg til vogns») kommer fram overalt, og står aldri fast. Fenr. Hyll styrer lag 2, som enklest kjennes igjen på malingflekkete Indian Bush. Lag 3 med Fenr. Hagen i spissen har elegant unngått de store fadesene, men nøyde seg med de små.
Tropps.ass Nilsen (med bart) er nordlending. NK, Lt «Ulvis» Ulveraker har ifølge ryktene lyktes med å kombinere en karriere i forsvaret med et aktivt foreningsliv i H.A. Sjef BMR, Lt Isaksen er, har alltid vært, og vil alltid være to ting; Gardist og Offiser.
Kontingent XXXIV har vært en relativt rolig kontingent uten de store skarpe hendelser, men endel artige episoder har det derimot vært. Noen stikkord; Unifil 970 «stjålet» i Saqi, lyn-nedslag i Camp Eagle og 4-2 OP hvor alt som kan lede strøm ble blåst til ..., 7.5 Fatma meldt inn 4-2 OP, Lt Barbro Pettersen (San) som æredsridderinne og vognkommandør. I tillegg kan det nevnes at Camp Eagle etter kontingent XXXIV framstår som ny...

Takk for en fin tid, folkens!

Løset/Bjørdal

Klar for patrulje i B-teig. (Foto: Bjørdal).

«Triggerhappy.» (Foto: Løset).

MR

«...Og på den høgste topp budde jernvagnfolket, som korkje Tor med hammaren eller småfolket oppunder berget fekk has på...»

Frå soga om vikingar i austerled

Ekskorte til kysten gjennom venstre AO. (Foto: Bjørdal).

«Gutta Boys.» (Foto: Alvestad).

set).

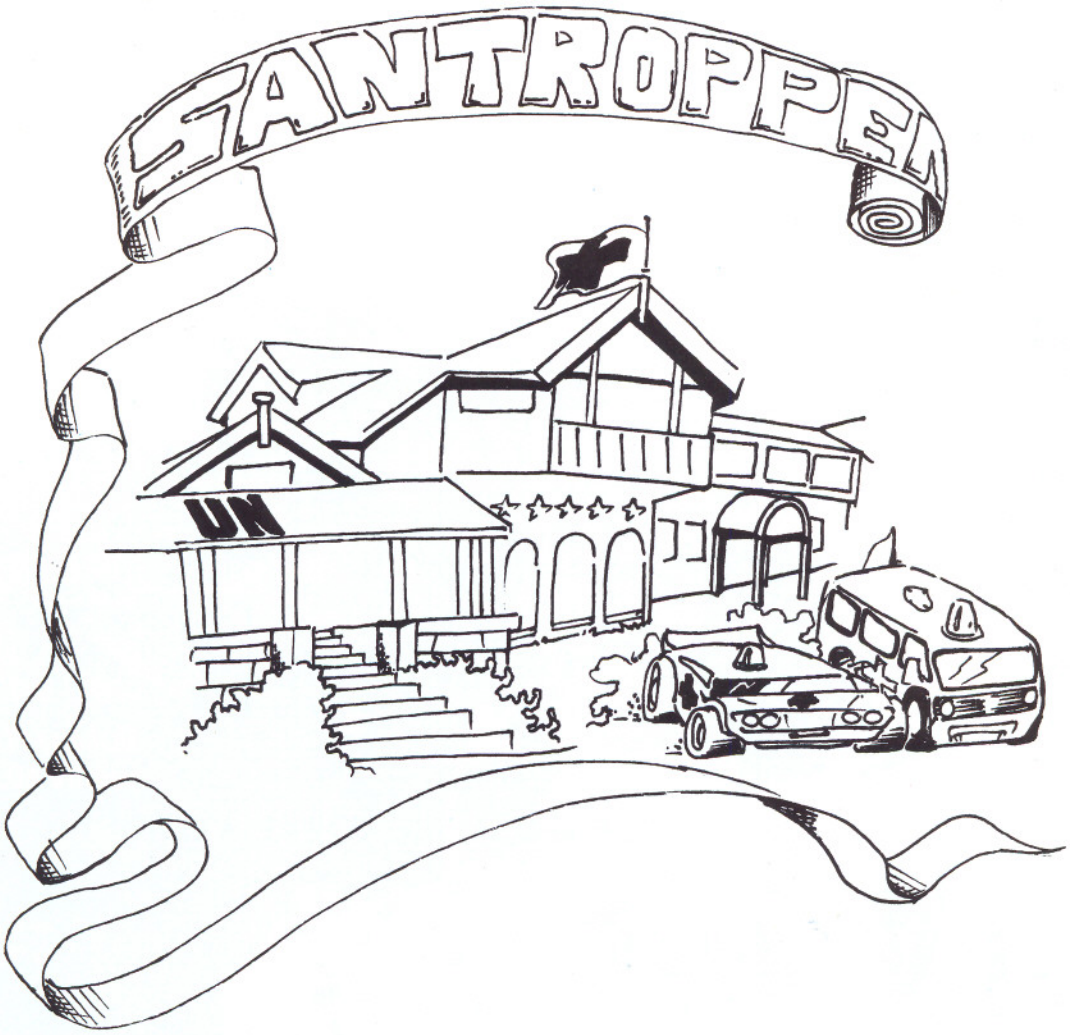
FANTROPPEN
UN

DETTE ER EN HILSEN FRA OSS I SANITETSTROPPEN TIL ALLE DERE I NORBATT XXXIV

I kontigenten har sanitetestroppen bestått av :

–3 leger	–3 sykepleiere	–5 sykevoktere
–1 tannlege	–1 tann ass./tr.ass	–1 veterinær
–1 hygiene off	–1 troppsjef	–1 NK-tropp

–5 ambulanse sjåfører

(1 lege/veterinær tilhører bn-stab).

Sammen har vi hatt som oppgave å :

- Kunne gi alt personell medisinsk behandling; lege, tannlege og veterinær service til bataljonens hunder
- Til enhver tid kunne rykke ut med sanitetslag på 5.min varsel
- Sørge for at kompaniene har velutdannet sanitetspersonell og godt sanitetsutstyr
- Bistå med san.støtte ved falkøye, mineklarering og i kompaniene når san.personellet har leave.
- Hygiene laget har sørget for kontroll av renhold, mat/vannkvalitet, førstehjelp til hunder og div. husdyr.
- Arrangere førstehjelps undervining i kompaniene, med utd. sykepleier, sykevokter og sjåfører
- Være med på organisering av medevac-øvelser på Bn-nivå.

Nedfiring fra OP-tårn.

Personell gått på mine (øvelse).

HVA HAR VI GJORT I SANITETSTROPPEN

Vi har fungert som veldig mye, vi har vært «leke-prester» i julen og vi har utført jobben vår som pleie- og rednings-personell.

Vi har behandlet personell i Norbatt, assistert ved sivile ulykker og støttet Marjayoung sykehus.

Vi assisterer ved operasjon falkøye, da rykker vi ut med alfa-laget. Vår oppgave da er å stå standby i tilfelle av at det skulle gå gale.

Vi stiller også sanitets støtte ved minerydding, dette pga at vi ønsker å være raskest mulig tilstede viss noe går gale.

Ellers så har vi deltatt som støtte ved idretts arrangemanger,
dette fordi at vi har erfart at det ofte er behov for en plaster lapp og noen ganger mer krevende førstehjelp.

En til to ganger i uken har vi lege/tannlege dager for sivile, dette i og uten for Norbatt ao. Dette gjør vi for å «vise flagg» og støtte de sivile som har behov for medisinsk hjelp.

Om sanitetstroppen

Vi har blitt en meget effektiv gruppe, som sammen yter hurtig og kvalifisert hjelp. Samt vi har alltid latt dørene stå åpen for de som har behov for medisinsk hjelp/behandling eller «bare» har lyst til å komme på besøk.
Vi håper at alle som har fått nærmere kjennskap til sykestua har hatt et fint opphold og føler at vi er her for dere.

Medvacøvelse i shelter.

Operasjon «Storetå».

Veterinæren i aksjon.

Dog P

Hører du: «Stans eller jeg slipper hunden!», gjør du lurt i å stanse brennkvikt , eller håpe du er utstyrt med en beskyttelsesarm. Stopper du ikke, vil en av Dog Platoon's ti patruljehunder sette etter deg i kraftige byks og smelle i armen din i vill fryd over å få bite og jafse litt. Patruljehundene er trent i en rekke disipliner, og hver hund har sin egen hundefører, eller omvendt. Denne kontigenten har patruljehundene Billy, Lukas og Chico blitt pensjonert, og tre nye gravsteiner har blitt reist i hundetroppens minnelund. Som en kompensasjon for dette har kennelen fått to nykomlinger, den helsvarte schäferen Janco ledet av Steinar Eriksen, og muskelbunten Roxy, ført av Erlend Lund.

Flere av Dog Plt.'s schäfere har vært beryktet for å være biteglade, og om hunden Kibo har det versert en rekke skrekkhistorier. Men hundefører Ørjan Moss har kontrollert hunden meget godt, og Kibo har hittil ingen arr på samvittigheten. Hugo Hagens Eddie har derimot vært ute med kjeften sin ved et par anledninger, noe Hagen selv smertelig har fått erfare. At det er kraft i et par hundekjever er det vel ingen tvil om, mellom to og fire tonns trykk sies det. I hvert fall tilstrekkelig til å knekke Hagens langefinger tvert av.

Blant kennelens største hunder finner vi Stein Engebretsens Darko og Trond Arne Johansens Bowie. Darko ble for øvrig kontigentens Dog Competetion Champion, der også Bowie fikk bevist sitt enormt kraftige bitt.

Schanco og hundefører Kim Justin er eneste ekvipasje som har hatt markering der også visuell kontakt med AE ble oppnådd. Dette skjedde i Chebaa, men også i Hebbariye, Kfar Haman og Blate yter Dog Plt. hundetjenster. Hver av posisjonene har patruljehund fast stasjonert hos seg. I utgangspunktet er patruljehundeførerne ute og går busk annenhver uke, men fjortendagersperioder er heller ikke uvanlig. Bringkobbelet er et hjelpemiddel hundeførerne

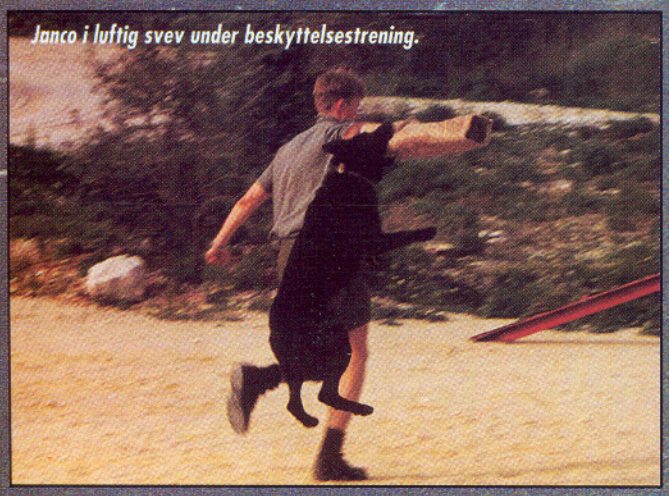
Janco i luftig svev under beskyttelsestrening.

Søkshunden Hebbe tar en pause på toppen av hinderet.

g Patoon

kan benytte seg av ved at hunden sendes mellom 50 og 100 meter ut i terrenget. Ved kontakt med AE plukker hunden opp en lærbit, bittet, som den har hengende under halsen, og returnerer til far med dette. Kennelens bringkobbelmester denne kontigenten har vært Pål Christian Mørkens Hector, men også de litt mer rutinerte hundene Troy og Chan, med henholdsvis Henning Myhre og Sveinung Geicke som hundeførere, behersker denne kunsten svært godt.

I tillegg til patruljehundene administrerer hundetroppen fire søkshunder der den brune labradoren Prins med Gaute Jacobsen, den svarte labradoren Nico med Fred Charlesen og den lille, hvite labradoren Hebbe med troppens største mann Roy Adsen, er trent til å søke etter narkotika i baggasje, post og på biler. Narkotikahundene med fører blir også disponert av MP Coy i Naqoura, og de tilbringer to tredjedeler av tjenesten ved Middelhavets strender. Fra Naqoura blir de sendt rundt i hele UNIFIL på søk etter narkotika hos såvel ghanesere som irer, men igen funn er hittil gjort. Ekvipasjen Tom Fossdal og schäferen Aiko søker etter sprengstoff, og står blant annet til EOD–offiserens disposisjon ved falkøyer, søk på mistenklige gjenstander og biler. Men også sprengstoffhunden og dens fører er tidvis stasjonet i Naqoura, der de hovedsakelig jobber på grensen til Israel. Selv om sprengstoffhunden har vært lite brukt denne kontigenten innehar den store kunnskaper på et flertall typer sprengstoff.

Staben i Dog er ikke stor, men de har sørget for at hjulene går rundt på 4–8 B. NK Karl Signar Karlsen har vært leder for all hundetrening, og har vært veldig aktiv og sørget for at hundeførerne har trent godt mellom alle vaktene og oppdragene. Troppsass. Tim Fossdal har stått bak det materialistiske, og alt har vært i skjønneste orden for slitne hunder og hundeførere som har kommet inn fra buskuke. Seksti til sytti busk på en kontigent er ikke uvanlig for en patruljehundefører, og det er ikke for ingenting at mottoet vårt denne kontigenten som tidligere er: «We own the night!».

Sprengstoffhunden Aiko på ivrig søk etter eksplosiver.

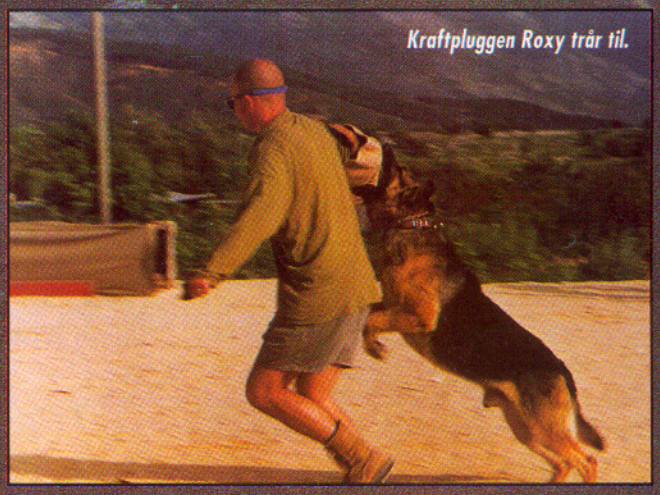
Kraftpluggen Roxy trår til.

NORBATT WORKSHOP (NBWS)

NBWS består av en brokete forsamling av skitne, oljetilgrisete og ungdommelige menn i alle aldere som har fått sitt kall. Et kall om å reparere. Reparere alt mellom himmel og jord som kan gå i stykker. Alt fra automatvåpen, aggregater og sykler til panserkjøretøyer, lastebiler, lette kjøretøyer... og radiobiler. Siste kategori har voldt mang en mekaniker ved NBWS grå hår og søvnløse netter, store bekymringer og mye arbeid. Man har ofte, i de sene aftentimer, kunnet observere individer i dyp konsentrasjon, bøyd over et lite, støvete objekt, mens ord man så avgjort ikke vil finne i noen synonym- eller fremmedordbok stiger opp fra individets indre.

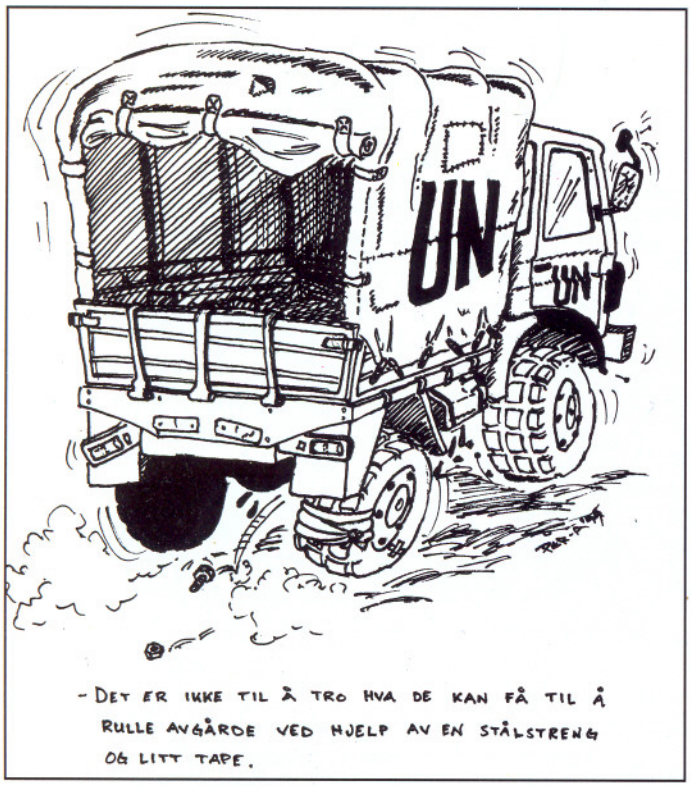

Workshopen er inndelt i forskjellige avdelinger (som enkelte antyder burde karakteriseres som «type lukket»). Disse avdelinger har som oppgave å yte service overfor hele bataljonen, noe vi går inn for med alle tilgjengelige midler. Vårt uskrevne motto er:

«For Gud og mekanikere er intet umulig, det umulige tar bare litt lengre tid».

De forskjellige avdelinger

Vedlikeholdsoffiseren er den som leder det hele. Han er keiseren som leder sitt folk (mekanikerne) og sine baroner og grever (offiserene). Vår keiser heter **Bjørn** og er yrkesoffiser av kapteins grad. Som sagt er Bjørns oppgave å lede hele bedriften NBWS – en oppgave som til tider kan synes uoverkommelig, men Bjørn er oppgaven voksen. Med en riktig blanding av visdom og erfaring, styrer han med myndig hånd.

Bjørn er en trivelig fyr som er i besittelse av data-anlegg på rommet, medaljeplass i NORBATT-mesterskap i bordtennis og en ustyrlig nysgjerrighet som av og til kan føre til nærmest katastrofale hendelser. Man sikter da til en nylig gjennomført ufrivillig prøvesprengning av et større antall SISU-monterte røykgranater et sted i kp A-teig.

NBWS kan skilte med å ha UNIFILs, ja muligens endog hele UNs, mest mobile **Formann kjøretøyrep**. Denne, en etterhvert meget bereist kaptein som lyder navnet **Steinar**, kommer fra midt i tjukkeste Indre Kiberg. Der har han sitt hjem og sin borg. Til daglig har han sitt virke innen læreryrket og har i tillegg sin egen lille «ranch» der oppe i det høye nord. I sin higen etter nye opplevelser og eventyr, har han altså søkt hit til NBWS, hvor han har fått sitt eget lille kontor. Derfra legger han, som den strateg han er, planer for den daglige drift av kjøretøyverkstedet. som en av keiserens baroner har han under seg en mengde folk. Man nevner i fleng: **Kjell Aksel, Jon, Trond, Espen og Jan**. Disse fem bolde menn tilbringer sine dager stående på hodet i bilmotorer eller kravlende under diverse kjøretøyer med en skog av verktøy rundt seg. Karene gjør alt de kan for å få bilene i stand til atter å humpe ut på Sør-Libanons veier og gjøre dem utrygge. Dette er gutter som virkelig kan sitt fag, og det er ikke til å tro hva de kan få til å rulle avgårde ved hjelp av en stålstreng og litt tape.

Jon og Trond utgjør NORBATTs NAF og Falken. **Bergningen** drar ut når som helst på døgnet og hjelper «skipbrudne» mennesker som av en eller annen grunn ikke kommer videre i sine tildelte kjøretøyer. Når disse to ikke er tilgjengelige, må Roy-Olav og Lars-Martin (fra APC-workshop) steppe inn.

APC-workshop er også en avdeling ved NBWS. Den ledes av en løytnant fra Lista med navnet **Svein**. Sammen med Svein, som i den senere tid har forsøkt å gjøre sitt til å hjelpe oljeindustrien (uten å gå nærmere inn på den affæren), jobber **Roy-Olav** og **Lars-Martin**. Roy-Olav er en diger nordlending med snurrbart som nekter å la seg utnevne til korporal. Lars-Martin er en korporal fra Telemark, som av en eller annen grunn (man har latt seg fortelle at det muligens dreier seg om en kvinnelig person) legger leaven sin til et sted i USA, som få eller ingen av oss andre noensinne har hørt om. Dette trekløveret utøver sine ferdigheter som mekanikere på noen pansrede monstre kalt SISU og VAB.

Så har vi **14-dagers verksted**, som står for de intervallmessige servicer og vedlikehold av bataljonens kjøretøypark (minus SISU og VAB). Avdelingen ledes til daglig av «14-dagersgeneralen» **Sigurd**, en livat fenrik som nesten alltid smiler og er i godt humør. Med god hjelp fra **Bjørn-Arild**, en flittig men akk så stillferdig arbeidsmaur av korporals grad, utføres oljeskift,

servicer og sjekking av en hel rekke ting på de enkelte kjøretøyer. Dette har man, for enkelhets skyld, nedtegnet på lister, en for hvert kjøretøy. Disse utgjør selvsagt en stor papirmengde, som ofte gir Sigurd en del hodebry. De to på 14-dagers gjør imidlertid en glimrende jobb og yter service på linje med et Rolls Royce-verksted, uten sammenligning av kjøretøyer for øvrig.

Vår utvandrede Rørosing, **Terje**, leder en egen liten bedrift i bedriften – **Generator workshop**. Som nevnt utvandret han fra Røros og etter en lang vandring slo han seg ned på Drevsjø. Denne mannen kan bl a være bekjent av å ha deltatt på kongelaget i skyting. Hva dette har hatt av betydning i hans arbeide i agg-laget er foreløpig ukjent.
Henrik, Vidar, Myggen (født Sigurd), Andreas, Robert og Jan-Erik er navnene på de edle riddere Terje har med seg. I tillegg besto agg-laget av **Morten**, som forlot Libanon et stykke ut i kontingenten. Dette av kompliserte årsaker som innbefatter uttrykk som «skjev rotasjon» o.l.
Dette lystige laget tar seg av alt som omfatter aggregater, strøm, kjøleteknikk og stolpeklatring. I tillegg gir agg-laget lysstøtte ved viktige felto-perasjoner som Falkøye, Medevac og grillparties på Falkehøyden.

Børsemakeren Tore, en skjeggete fenrik med utpreget trondheimsk sprog og en forkjærlighet for Harly Davidsons, holder til inne på Steinmyra camp. Like fullt tilhører han NBWS. Til å hjelpe seg med reparasjoner av personlige og avdelings-våpen samt optisk materiell, har han **Morten**. Morten er fra Østfold og kan karakteriseres som en grei fyr som kommer syklende inn på verk-stedkontoret og delelageret for å slå av en prat.

NBWS har, som nevnt, sitt eget **Delelager** som drives av en tynn fyr med en stjerne på hver skul-der. Til å hjelpe seg har han en plugg som har drevet det langt innen brytingens edle kunst. Denne har to vinkler å pryde sine skuldre med. Begge er av nordnorsk opprinnelse, og dette fører selvsagt til en del ekte nordnorsk og helt nødvendig munnhuggeri (naturligvis av kame-ratslig karakter). **Rune**, som er assistentens navn, har gjentatte ganger hevdet at han blir pisket rundt av sin tyranniske sjef, **Per-Arne**. Sistnevn-te, på sin side, påberoper seg retten til å kalle Rune en slamp som overhodet ikke gjør annet enn å sitt og fryse mens han skriver brev hjem. Sammen er de dynamitt og kjemper en fortvilet kamp for å innhentet reservedeler til bilverkste-det, slik at mekanikerne skal slippe å bruke så mye stålstreng og tape. De to utfører også dek-komlegging og -reparasjoner.

De muntre menn ved NORBATT Workshop tak-ker for godt kameratskap og samarbeide gjen-nom kontingent XXXIV.

Roy-Olav i dyp konsentrasjon, bøyd over et lite, støvete objekt. Man kan bare forestille seg ordflommen. Kjell Aksel ler skadefro av kollegaens problemer.

Bergning med «Sinai-Chiefen». NORBATTs svar på NAF og Falken drar ut når som helst, hvor som helst.

OOps, problemer med fjellovergangene!

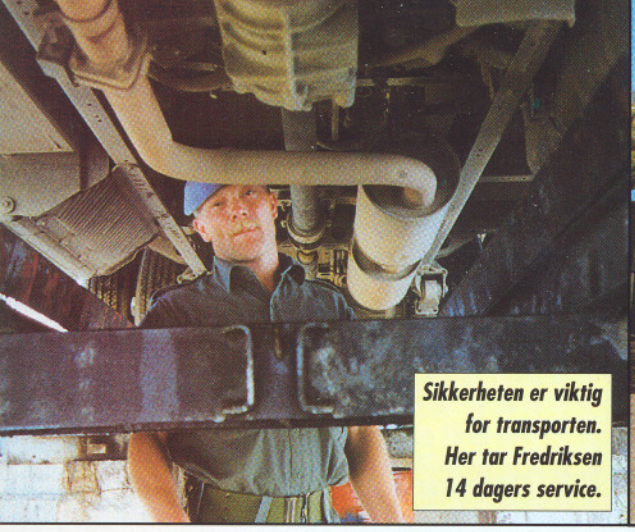

Sikkerheten er viktig for transporten. Her tar Fredriksen 14 dagers service.

TRANSPORTEN

Transporten har i denne kontingenten bestått av 19 arbeidsvillige sjåfører, som alltid har gjort den jobben de til enhver tid har blitt satt til. Enkelte ganger har de kanskje hatt flere oppdrag samtidig p.g.a. mannskapsmangel, men de har klart å gjennomføre arbeidsoppgavene med gode resultater. Til å fordele oppgavene til denne gjengen har vi hatt to befal som ikke alltid har hatt en lett oppgave, i sær når man tenker på det antall biler en til enhver tid disponerer. Men dette til tross har befalet klart å mestre dette på en særdeles utmerket måte.

Trafikkulturen her nede er noe forskjellig fra den vi er vant til hjemme, men det har ikke vært mange uhell i transportlaget. Det har hendt at enkelte kjøretøyer har vært noe dårlig fortøyd, og dermed har reist en tur på egen hånd. Men den ene gangen stod tankbilen i veien og stoppet denne utbryteren i tide. Vi har vært en sammensveiset gjeng som har en god tone, men man må tåle en sarkastisk bemerkning i ny og ne. Det finnes de som har prøvd å senke stemningen i transportlaget, men hverken 14-dagers generaler eller andre store sjefer har klart å knekke oss.

Til slutt ønsker vi å takke samtlige avdelinger i NORBATT for et godt samarbeid i kontigent XXXIV.

Mange mil igjen å kjøre.

«Faen, Falkhøyden igjen.» – Vierdal og Juvik ser over dagseddelen for morgendagen.

Metulla, grensepassering til Israel: Mye venting og kontroll.

LOVENS LANGE ARM
MP-NORBATT XXXIV

Recapene fra kontingent XXXIII var spente på hvilke individer som de skulle campere sammen med de neste 6 månedene. Svaret forelå i begynnelsen av desember, og det virket ok! Vår nye Hugo tok snart opp arven etter avtroppende Hugo; han ble ny videoekspert. Videre kan det se ut som om det til tider har vært særdeles anstrengende tjeneste for Nk-Lars. Han er ved flere anledinger observert sovende over PC´en med en hånd på musa (det er mulig at han virkelig ER trøtt, eller kan det være mangel på noe annet??).
Marita fant snart ut at PI-bar var stedet for henne. Hva er så spesielt med de gutta der da? «Vi spiller bare kort» er hennes forklaring. Kanskje Midttun i Pi kan bekrefte dette?
Camilla har i følge sikre kilder fått flere invitasjoner på blant annet middag. Dette kan sikkert bekreftes fra BMR. En av hennes beilere har vært så frustert at det har gått ut over inventaret i vakthuset ved innkjøring til 4-2 HQ.
Midtveis i kontingenten dro Øystein hjem. Vi tror nok det var sterke krefter som stod bak denne retretten. Bjørn hadde ingen innvendinger, da han plutselig fikk enerom. I tillegg ble det mye mindre gass på hele stasjonen!

TAILING AV SØPPELBIL er MP-NORBATT sin høyeste prioritert oppdrag. Oppdraget er som mye annet MEGET meningsfyllt. I tillegg er det også velluktende.

Avslutningsvis ønsker vi som drar hjem Hugo til lykke med 6 nye måneder i vernesonen. Tar du trecap blir du historisk.

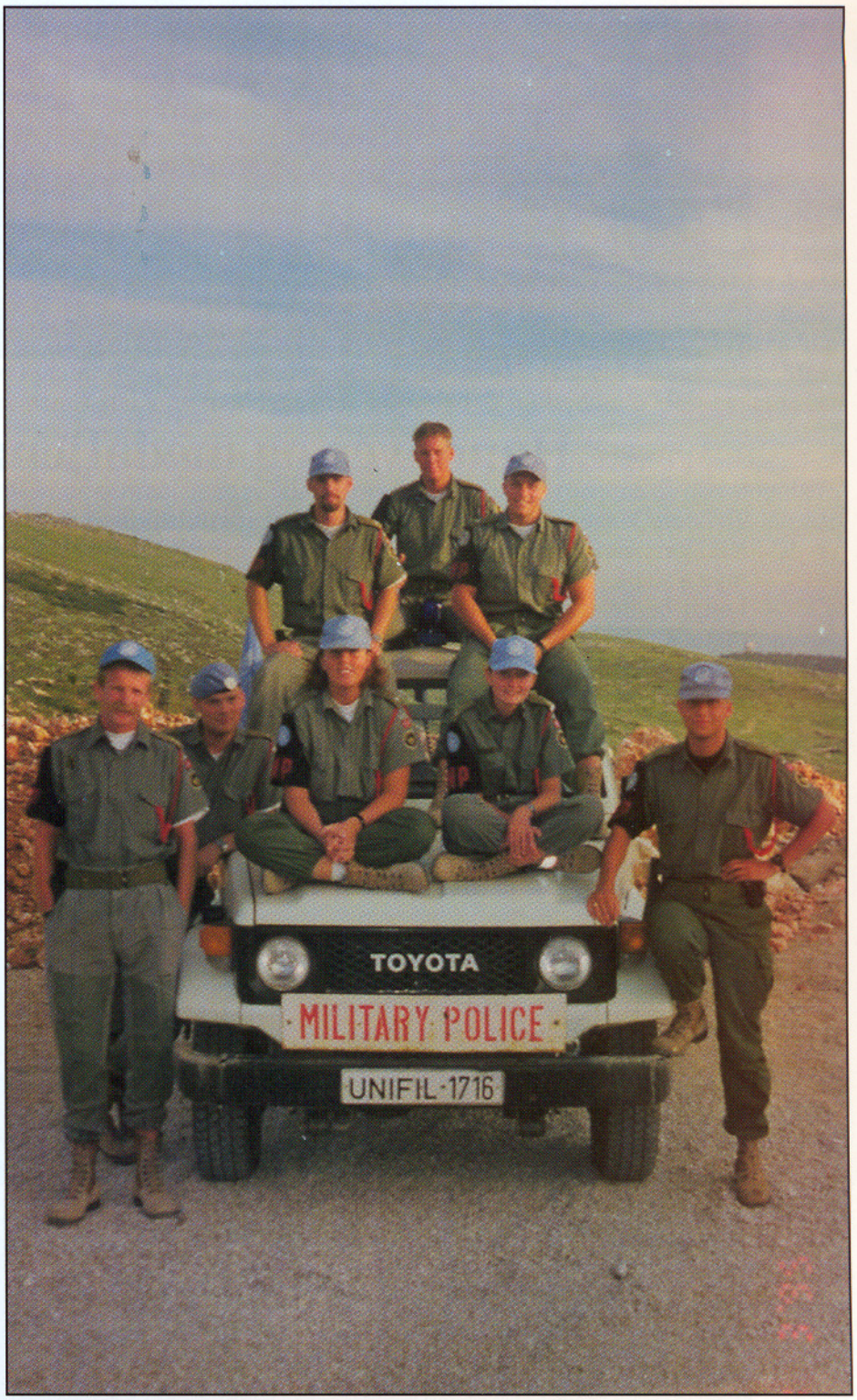

Handover og medaljeparaden

To store dager i kontingenten. Handoverparaden markerte starten på vår kontingent, og heldigvis så forsvant ikke hele kontingenten inn i tåka, selv om handoverparaden ikke var så mye å se på.
Langt bedre var været under medaljeparaden. Halvveis i kontingenten var vi berettiget til å motta UNIFIL-medaljen som takk for vår innsats.
Den norske Charges d´affairs i Beirut, Kai Lie, fikk æren av å dele ut medaljene sammen med Deputy Force Commander.

Volleyballmesterskapet NORBATT 34.

IDRETTSTJENESTEN I NORBATT KONTIGENT XXXIV

Det har ikke manglet på idrettstilbud i Norbatt i kontigent XXXIV. Idrettskontoret har med god hjelp fra kompaniene gjennomført en rekke idrettsarrangement. Det har bl.a blitt arrangert bataljonsmesterskap i 12 forskjellige idretter. Endel har også fått anledning til å delta på forskjellige Unifilmesterskap. Norbatt har på de fleste Unifil mesterskapene levd opp til mottoet: Det viktigste er ikke å vinne, men å delta! Men Norbatt har også fine plasseringer å vise til i bl.a skyting med pistol og AG3 og ikke minst i Unifilmesterskapet i infanteriløp. Mesterskapet ble arrangert på hjemmebane, der vi stakk av med lagseieren og med to individuelle klasseseiere.

Av de faste ukentlige idrettsarrangementene er det løpskarusellen som har vært mest populær. Til sammen har 278 deltatt på løpskarusellen i løpet av kontigenten, mange klarte også å gjøre seg fortjent til den populære Løpskarusell T-skjorten. En gang i mnd har det blitt arrangert forskjellige tropps stafetter. Opp til 12 lag har deltatt på stafettene, det er flott at mange stiller lag selv om de havner langt ned på listen, stikkord: BN-stab og TRENtropp!

Chebaamarsjen har blitt gjennomført 17 søndager i flotte omgivelser. Nesten 100 stk har også fått gleden av å stå telemark eller slalom på Mt. Hermod i Israel. Vi kan ikke legge skjul på at enhver norsk kvinne og mann blir konge eller dronning på ski sammenlignet med Israelerene!

Til slutt vil vi på idrettskontoret takke alle som har deltatt på arrangementene, vi håper også dere hadde det fint i kontigent XXXIV

Korp Kurth Hagen
Idrettsassistent

Lt Ine-Lill Hjelm Gabrielsen
Idrettsoffiser

UNIFIL mesterskapet i infanterilop NORBATT 34.

4-3 HQ

4-3 HQ, Tell Qeizi, Hermus Erea, Lillefalkehøyden. Kjært barn har mange navn sies det. Vel å kalle posisjonen 4-3 HQ for et barn i Norbattsammenheng er å stokke kortene, da posisjonen ble grunnlagt i kontingent II .

Den var visstnok den andre faste posisjonen i Norbatt. I dag er det kont 34 og den ligger her fortsatt på den lille forhøyningen i Hasbanidalen med utsikt mot Haltasletta og Israel i sør, Mt. Hermon og Golan i øst og 4-26 HQ i nord.

Rett over og vest for oss troner det «Store Stygge StKp» over «Lille KpA» fra Falkehøyden.

KpA er jo som kjent Norbatt's minste kompani med 159 mann. 45 av dem holder til på 4-3 HQ. på 4-3 HQ holder adm. gutta, KpStab og 20 Sisu-tryner stand.

Tror det er enighet blant alle her at dette er den fineste posisjonen i Norbatt. Tar ikke mye feil om jeg sier at, svømmebassenget på 4-3 ofte blir brukt som argument om noen så mye som ymter om noe negativt med posisjonen vår.

Foruten å være den eneste posisjonen med eget svømmebasseng, (10x4x2m privatfinansiert og bygd på dugnad).

For å si litt mer om det allerede mye omtalte svømmebasseng.

Brannreservoar ble det kalt da det ble bygget. Antagelig ble dette navnet brukt for å hjemle det økte vannbehovet 4-3 HQ fikk med dette bassenget. vannbilen må kjøre 13 turer á 6000l hver gang vi bytter vann. Sitter nå på adm.off´s plass og skuer ut over det åpne

kontorlandskap som vi er i besittelse av her i bingen.
På kontoret holder 2 VB'er, VO, KpSjef, NKKp, San.bef/korp., adm.off/ass., Kp.ass/skriver og SB.bef/korp hus. Så for å si det kort her «adm'er» vi fælt om dagen ...og nesten like mye på kveldene.
Resten av leiren!?! Tja..... for å bruke mil. uttrykksmåte. Personellet er forlagt på fire forlegninger; 2 for menig og korp. og 2 for befal. I tillegg har majoren sitt eget lille AO. Dette i form av en liten salrygget og saltaket brakke med utsikt under middels! Trives? Ja det gjør han. Veldig godt!

Litt om bostandard på de andre brakkene. Improvisasjon er ordet. Det er helt klart at alle som har et opphold i Norbatt oppdager at det å improvisere blir en del av den daglige rytme. Med andre ord; du får det så trivelig som du selv vil ha det. Etter hva jeg har sett så har alle små (2,5x2,5m) koselige krypinn.
Har man frivakt så kan man slappe av enten i «Truls» bar eller «Mahogny» bar. Ettersom alle posisjoner er bygget opp med store voller rundt husene så er det ingen som har utsikt ut mot landskapet rundt oss.
Ønsker man utsikt kan man istedet forflytte legemet opp i 4-3 OP. OP'en brukes kun operativt ved forhøyet beredskap, ellers som utkikk og fototårn.
Vi er også blant de heldige posisjoner som ligger utenfor lokal bebyggelse.
Slipper tidligtidlig bønn, morgenbønn, formiddagsbønn ettermiddagsbønn og kveldsbønn fra de innfødte i spiret, utkikken, tårnet eller hva det nå kalles.
For å ha god fordøyelse trenger man ro og behagelige omgivelser.
Da er 4-3 HQ stedet.

Tekst: Skorstad

4-26 HQ og CP

4-26 HQ er Tropp 1's hovedkvarter, det ligger i Nedre Kaoukaba. På denne posisjonen er staben og det geværlaget som betjener 4-26 CP stasjonert. Alt i alt er det 20 av Norbatt´s FN-soldater som har sitt daglige virke i og rundt denne posisjonen. HQ er en av Norbatt's første og mest minnes-rike posisjoner. Her var det at den norske FN-styrken de første kontigentene bevisste at den ikke ville gi opp sitt oppdrag uten videre. Nordmennene overtok jo i sin tid det fredsbevarende ansvaret for området etter at først nepalesere så svensker var blitt presset ut. Den første tiden blåste det stivt også om nordmennene og noen av de verste stormløpene gikk nettopp mot posisjonen 4-26 HQ og den dag i dag står kule merkene i veggen.

Det ville seg slik at nordmennene ble i området og i dag er Kaoukaba et langt fredeligere sted. Hva dette huset har rommet av norske FN-soldater siden 1978 er underlig å tenke på.

I HQ svinger kokkene sleiv og visp, her lages nesten all tropp 1´s mat, og lunsjbordet i nedre Kaoukaba er det mange posisjoner som misunner oss. Men her finner man også Aggregat og Sambands kompetansen som alle FN-veteraner kjenner viktigheten av. Her står bilene, her er do-rull forrådet, troppsassens skattkammer pluss pluss. Som nevnt er dette bopel for CP-laget som bemanner 4-26 CP.

Dette er Norbatt's nest største CP. Her kontrolleres både folk og Fe bokstavlig talt. Vennlig men bestemt dirigeres trafikken her i alle retninger, stort sett glir ting godt i denne CP'en. Men av og til blir det likevel clash. Noe er for fine til å vise Tascara, noen har kort lunte, noen har explosive rariteter i bilen, noen har våpen, noen er berusede og atter noen bruker Tascara med konfirmasjonsbilde til de er 58 år og blir ublide når de ikke gjenkjennes. Andre blir vanskelige rett og slett fordi frustrasjonen og fortvilelsen bryter ut over hvordan vi CP-vakta, kunne mistenkeliggjøre han, Libanons ærligste man, ved å be han åpne bagasjerommet, og kunne vi ikke se at dette var en Gudfryktig mann. Med bilen full av unger, damer og gamle foreldre måtte vi da, når i tillegg bagasjerommet var fullt av jakthunder og syke geiter, kunne se gjennom fingrene denne ene gangen, aldri mer, bare denne ene gangen å la nåde gå for rett. I tillegg var faktisk bagasjerommet gått i vranglås og forresten måtte en eller annen i bilen raskt til sykehus i Marjayoun. Han heller hun var gravid eller noe slikt. Så nå måtte vi da, verdens hyggeligste og beste

CP-vakt ved dette fortvilende smil slippe igjennom dette hellige følge. Stort sett løste også slike floker seg, og stort sett gikk det som CP-vakta ville.

Fra HQ stilles i tillegg en lett utrykningsstyrke, en herlig blanding av stab og geværfolk. Oppdrag av alle arter løses, spesielt venting. Stor og liten sivilist går i dekning, når 7 tøffe tryner skrenser ut og gir klampen i bånn, rede for enhver utfordring.

Er A1S på utrykning, kan alt skje.

Gulliksen er i tvil: Hezbollah?

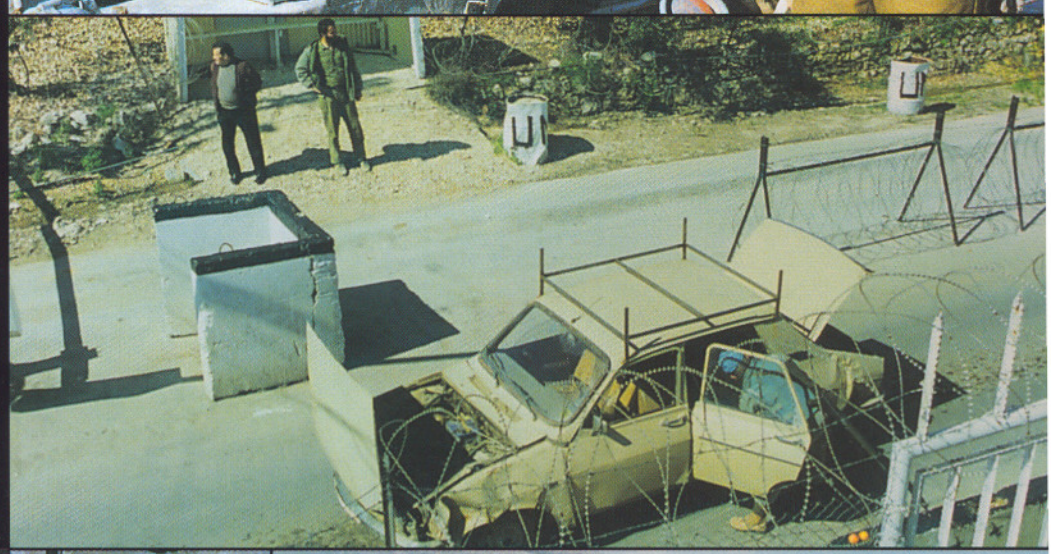

Solingstjeneste på taket.

Rambergs berømte høyre hook er i ferd med å sette Johannessen ut av spill... eller??